

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio De Statu In Quo Sint Beatorum Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicii diem**

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

Propositio Decima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

CONDEM. CENSURAE.

2. Cor. 3.

Lex quam non iustificet audiuius, q̄ iustificatio solius fidei est prærogatiua, & quod officium legis sit ostendere peccatum, ostenso peccato, mortificare, humiliare, damnare, accusare, occidere; Nam & a Paulo ministra mortis & damnationis dicitur. 2. Cor. 3. Per legem agnitio. Lex subintrat ut abundet delictum. Lex ad augendam transgressionem posita est. Lex iram operatur. Vbi uenit lex, peccatum reuixit, & ego mortuus sum, & sexcenta huiusmodi.

Augustinus de uerbis Apostoli Ser. 6. Lex peccato dedit uirtutem, tantummodo per literam iubendo, non per spiritum subueniendo, lex enim iubebat & non implebat. Et super Ioannem cap. 1. Lex subintrauit ut abundet delictum, hoc proderat superbis ut abundaret delictum.

Ambrosius de uita beata cap. 6. Quid profuit, ut lex promulgaretur, si profutura non erat? accessit uinculum non solutio, addita est peccatorum agnitio non remissio. Sed crassa ignorantia nominis legis hunc neophytum Theologum cogit errare. Iusticiæ domini rectæ, lætificantes corda. Lex igitur consolatur, infert Frater, & alia testimonia simili dexteritate citat. Etiam ipse Paulus abutitur legis nomine; Lex spiritus uitæ &c. Ego loquor de lege ostendente peccatum, non de uerbo auferente peccatum, quod lætificat, nihil enim suauius cordi contrito, uerbo Euangelij. Et Dauid dicit: Iusticiæ domini rectæ &c. hic autem infert. Ergo lex consolatur, arena sine calce. Vt uidere sit omnibus quam astutus sit mercator, imo animarum deceptor, & libripens astutissimus, lancem fidei deprimit, ut legi tribuat iustificationem, scripturis res agenda erat, non conuiuijs.

PROPOSITIO DECIMA.

Lex

LEx obligat nos ad eandem integritatem & perfectionem quæ fuit in Adam.

CENSURA.

HOc figmentum est blasphemum, ab omni scriptura alienum, ac Christianæ conscientiae laqueum asserere quod obliget nos Deus ad impossibile.

CONDEM. CENSURAE.

VT originalis iusticia, in qua creatus erat Adam, significat integritatem uirium corporis & animæ, ita peccatum originis significat corruptionem uirium earundem, & hæc corruptio morbus est, uitium ac defectus iustæ obedientiae in nobis, sed lex siue ipse Deus exigit eandem integritatem, perfectionem, in qua Adam erat creatus, uult enim toto corde, tota anima, omnibus uiribus, & tota fortitudine diligere. Et cum hoc præstare nequeat natura, lex nos damnat perinde atque uoluntatis Dei transgressores, hinc est quod omnes peccauimus. Sed Christus (cum nos implere legem non possemus) impleuit pro nobis. Iam cogimur uel propria uel aliena perfectione perfecti esse. Sed cum propria non possumus, aliena nos perfectos esse necesse est, id est, Christi. Ephe. 4. Deponite uos secundum pristinam conuersationem ueterem hominem, renouamini autem spiritu mentis uestræ, & induite nouum hominem, qui secundum Deum creatus est in iusticia, sanctitate, ueritate. Et Colo. 3. Rom. 13. Induite dominum Iesum Christum, Si Christum induere præcipimur, Christus est iustus, sanctus, uerax, filius Dei, tunc obligamur ad eandem integritatem, in qua Adam erat creatus, quam in solo Christo recuperamus, Eusebius libro 7. præparationis

ephe. 4.

Colo. 3.

Rom. 13.

Euseb. lib. 7.

rationis Euangelicæ cap. 7. Propterea pietatem esse adhibendam censem, & uirtuti dandam operam, ut delictum nostrum deleamus, & ad primum redeamus statum, non enim in terris finem homini esse constitutum, sed illic unde resiliit, restitutione imaginis, quam deprauauimus.

Augustinus de litera & spiritu cap. 26. Hoc enim agit spiritus gratiæ, ut imaginem Dei, in qua naturaliter facti sumus, instauret in nobis.

Henricus Dominica 23. post Trinitatem. Quo circa solerter nobis studendum ut imaginem dei, quā peccando in nobis corrupimus, poenitendo & digne uiuendo reparare satagamus.

Hieronymus in Ser. circumcisionis domini, dicit hominem iuxta imaginem & similitudinem Dei factum, eandem post reconciliationem formam recepturum, quam & nunc habent angeli, quam & ipse perdiderit.

Augustinus libro 6. cap. 24. de Genesi ad literam: Renouabimur ergo spiritu mentis nostræ, secundum imaginem eius, qui creauit nos, quam peccando Adam perdidit. Et cap. 27. Induite nouum hominem secundum imaginem eius, qui creauit eum. Hanc imaginem in spiritu mentis impressam perdidit Adam per peccatum, quam recipimus per gratiam iustitiæ. Sed nō opus multis. Cum & poenitentia sit reintegratio bene conditæ naturæ, plane liquet legem nos ad pristinam integritatem obligare, etsi hoc sit impossibile nostris uiribus, ut latius pateat beneficium per Christum collatum. Non est Deo impossibile, & profecto Deus impossibilia nobis præcipit.

Bernardus super Cantica Ser. 50. Præcipiendo nobis impossibilia, non peccatores constituit, sed humiles, accipientes itaq; præceptum, & sentientes defectum, in cœlum clauemur & miserebitur nostri.

Augustinus

Augustinus super Ioannem cap. 1. Viribus suis multum assignabant, & non poterant implere iusticiam, nisi adiuuaret ille qui iusserat.

Item, non deest qui iubeat, sed deest qui impleat.

Idem de lib. arb. cap. 16. Sunt quæ facere non possumus, ut nouerimus quid ab eo petere debeamus, propterea fides orando impetrat, quod lex imperat.

Idem lib. 1. retract. cap. 19. Tunc mandata Dei implentur, quando quicquid non fit ignoscitur.

Dices Hieronymus sic scriptum reliquit: Anathema sit qui dicit Deum impossibilia præcepisse, seipsum interpretat in dialogis contra Pelagianos, inquit possibilia per gratiam, impossibilia nostris uiribus. Fallitur ergo Frater inelutabiliter utrobique, cum negat legem ad pristinam imaginem nos obligare, & cum negat Deum nobis impossibilia præcepisse. Nam si nostris uiribus implere possemus quæ Deus præcipit, tunc non indigeremus ipso Christo, nec gratia. Oratio autem præceptiua frequens est in scripturis. Sed Deus ea præcipit, non quæ facere nostris uiribus possumus, sed quæ facere debemus, si saluari uolumus. Sed cum nobis integrum non sit, ea implere, habemus Christum legis plenitudinem, qui nobis dat commodato suam perfectionem, modo sincera fide adæquemus eum. Figmentum ergo est blasphemum, & ab omni scriptura alienum, quod Frater comminiscitur, & ingens dedecus quod doctorem Parisiensem hæc lateant. Rectissime Lactantius de ira Dei cap. 1. Remoto Deo, celestique doctrina, omnia erroribus plena sunt. *Lactantius*

PROPOSITIO XI.

Poenitentia duas habet partes, contritionem & fidem.

I

Censura